

Concurs Chuno: Jeonun Lee Daegil imnida!

????

" - Ai auzit vreodata de vanatorul de sclavi Lee Daegil? - Sigur ca am auzit... Ochii sai sunt precum carminul, dintii lui negrii ca ai unei bestii. Arata ca un caine salbatic asiatic care nu s-a mai hranit de 10 zile, si e genul de badaran care se imbuiba noaptea, afara, in imbratisarea unei gisaeng, in aceeasi zi in care i-au murit parintii. Dar, domnule, nu e posibil sa va comparati cu o asemenea bestie vulgara... - Acela... acela sunt eu! " (Episodul intai) Lee Daegil... Da, ai auzit bine, eu sunt acela! Chuno mi se mai spune prin pietre - sunt vanator de sclavi de meserie. Ohoo... Ridica-ti dar privirea, de ce-ti pleci capul tremurand? Chiar atat de infricosator iti par?! Aah... aceasta cicatrice blestemata iti inspira rautatea din spatele chipului meu... inteleg... Sa stii ca nici macar nu m-am luptat pentru ea ... Erau alte vremuri atunci si un alt fel de barbat imi pare ca sunt... (zambeste ironic). Da... sunt o bestie, cum isi soptesc femeile inspaimantate. Dintr-o miscare ti-as putea frange si tie gatul acum, de ce nu fugi?! ... Aceste doua maini , (imi spune ridicand sabia, strangadu-i manerul in palme), aceste doua maini storc sange, ma-ntelegi? Sunt insetat de razbunare, si de-atata alergat nebun, haotic ani la rand, imi pare ca simt si mai mare nevoia de omor... (Loveste cu varful piciorului piericelele de pe strada, privind in soare) ... Astia doi de langa mine?! (arata cu gatul spre alti doi camarazi) Niste puslamale si oameni de doi bani, ce pot spune..., ne-am inhaitat impreuna in acest joc de-a prinselea cu oamenii de ranguri inferioare. Ei imi spun " frate ", dar intotdeauna eu ii strig pe nume. Nu le-s prieten, cum adeseori le place lor sa creada. Cum m-as putea increde in asemenea cuvant? Ahh, serios, nici eu nu mai inteleg exact ce vreau sa spun... (maraie scarpinandu-se in cap). Am avut odat' un vis... Stii, nu sunt asa dintotdeauna. (Rade) ... Da... Aveam straie nobiliare pe-atunci, si mancam numai bucate alese. Prin oras lumea ma respecta si cu totii cred ca ma vorbeau de bine. Eram un tanar cu viitor promitator si invatam pentru Academie ca sa ... (Tace dintr-o data incruntrandu-se usor). Era intr-o noapte reia, ascutindu-si cutitul), da... tarziu, si fulgi de zapada de-asta obositor de alba incepusera sa cada de deasupra. Si azi ma intreb de ce m-au purtat pasii spre locul unde era ea (mai ca nu aud

ultimul cuvânt, atât de încet îl șopteste). Se încălzea la un foc abia palpând, și-și freca constant mâinile pentru a se încălzi. Sub rochia aceea de zdrențe, puteam să văd cum îi tremurau picioarele-nghetate... (Șuipa dezgustat). Ii cumparasem o pereche de pantofi, d-astia, de matase, sau ce-o fi, și-am încălțat-o. Înțelegi?! Eu, eu am făcut acest gest..."Cainele sălbatic", "badaranul"... Îmi amintesc și-acum privirea ei..Ohh (aproape că nu se mai controlează, și vorbește prea greu ca să pricep) acei ochi strălucitori, negrul acela patruzător în care îmi pare că mă afund și-acum...Tradare!!! (urla deodată). Tradare... (Se liniștete) Gata. Nu mai e nimic de povestit...(mă privește un timp). Da, nu mai e nimic... Nu știi de ce mă-am apucat să-ți spun asta. Nu pleci? Hmm (rade), ți-e mila acum?! (îl privesc cu ochii-nțetosați. Se-ncrunță.) Jeonun, Lee Daegil imnida...Lee Daegil, înțelegi? (Îmi pune sabia la gât) Ridică-te acum, că încă-s binevoitor. O dată să nu privești înapoi, o dată! (Îmi urnesc pașii cu greu și mă-ndepătez cu tristețe.În urma mea aud un râs diabolic de dureros)... Așteaptă ! (aud), Tu, așteaptă! (mă striga, măsurându-și pașii până la mine. Se uita oarecum rusinat în pământ, și-și căuta la brau un fel de teacă de lemn. Dinauntru ei scoate un carton desenat) : Ai văzut...ai văzut totuși acest chip pe vreunde?!

